

ת"פ 29140/05/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 29140-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: פלוני

בשם המאשימה: עו"ד שני מלול

בשם הנאשם: עו"ד מירון רוזנטל

גזר דין

כתב אישום מתוקן

1. בעקבות הליך גישור הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן הנושא שני אישומים, ובהמשך לכך טענו הצדדים לעונש באופן חופשי.

אישום ראשון: הנאשם והמתלוננת נשואים, הורים לשלושה ילדים (להלן: הילדים) ומצויים בעיצומו של הליך גירושין. ביום 4.5.21 שוחחו השניים בטלפון ונתגלע ביניהם ויכוח כספי. במהלך השיחה איים הנאשם על המתלוננת: "איפה שלא תהיי אני אמצא אותך, גם אם תהיי באוטו אני אכנס לך באוטו". כן איים כי יחתוך אותה בסכין, כי לא אכפת לו לשבת בכלא ואין לו מה להפסיד. מאוחר יותר באותו היום הגיע הנאשם לבית המתלוננת, דפק בדלת וביקש לראות את ילדיו. משסירבה לבקשתו פנה הנאשם לילדיהם וביקש כי יפתחו את הדלת. בהמשך החל להלום בחוזקה בדלת ואמר למתלוננת כי יתעלל בה ויהרוג אותה. כתוצאה ממעשיו נשברה הדלת באופן שלא ניתן היה לפותחה. המתלוננת התקשרה למשטרה ולמקום הוזמן פורץ מנעולים. במהלך בירור בין הצדדים שנערך בבית בנוכחות שוטרים, גידף הנאשם את המתלוננת באומרו "אני אזיין את אמא שלה בת שרמוטה" וצבט אותה בבטנה. הוא עוכב לתחנת המשטרה, שם שוחרר בתנאים שאסרו עליו להיכנס לביתה של המתלוננת או לעמוד עמה בקשר למשך 14 ימים. בגין אישום זה

הורשע הנאשם בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.

אישום שני: ביום 6.5.21 בסמוך לשעה 13:30 הגיעו המתלוננת ואחיה *** כדי לאסוף את אחד הילדים מהגן. הנאשם הגיע אף הוא למקום, הבחין במתלוננת יושבת במכוניתה, ניגש בכיוונה וביקש כי תפתח את החלון על מנת להתנצל בפניה. *** שהבחין בו יצא לעברו בקוראו כי המתלוננת איננה מעונינת לראות אותו, ושעליו לעזוב את המקום. הנאשם פנה בכיוונו של *** בצעקה "יא בן זונה". במהלך דין ודברים שהתפתח בין השניים יצא *** לעברו של הנאשם ופצע אותו בסכין בשכם שמאל מאחור. בעקבות זאת החל הנאשם לרדוף אחרי *** , אך הלה נמלט מהמקום. אז הלך הנאשם כשהסכין בידו (אותו הסכין ששימש את *** כדי לדקור אותו), דקר את ארבעת צמיגי מכוניתו של *** כך שהרכב לא יוכל לנסוע, ולקח את מפתחות הרכב. הוא ניגש למתלוננת שישבה כל אותה עת במכוניתה, הראה לה כיצד נפצע באומרו "תזכרי את זה" ופנה להזיז את מכוניתו. שוטרים שהגיעו למקום הבחינו בנאשם אוחז בסכין. במהלך שיח עם הנאשם תוך כדי ניסיון להעניק לו טיפול רפואי ראשוני, פנה הנאשם בכיוון מכוניתה של המתלוננת וצעק כי הוא זקוק למים. בנסיבות אלה החל לבעוט בדלת ימין קדמית מספר פעמים באופן שגרם לפח להתעקם, קילל אותה, נעצר על ידי השוטרים תוך שהמשיך בצעקות וקללות לעברה. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין; חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ראיות וטענות הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה עמדה על פגיעתו של הנאשם בשלומה, שלווה נפשה ובטחונו של המתלוננת, אם ילדיו ומי שהייתה עד לאחרונה שותפתו לחיים, ועל הפגיעה במערכת אכיפת החוק ובזכותה של המתלוננת לקנין. היא הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע מתחם עונש משותף לשני האישומים, בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. הוגש תסקיר נפגעת העבירה (עת/1), אשר ממחיש את עוצמת החשש והפחד של המתלוננת מפני הנאשם, ואת חוסר הוודאות בו היא נתונה, כשהיא צריכה לתפקד, לחנך ולגדל את ילדיהם המשותפים. היא עמדה על חומרת התנהגותו של הנאשם אשר לא היסס לתקוף את המתלוננת בנוכחות שוטרים, ובהמשך לכך עשה דין לעצמו והפר ברגל גסה הוראה שניתנה לו יומיים בלבד קודם לכן. אשר לעונש בתוך המתחם: הנאשם נעדר הרשעות קודמות, נתון במעצר מאז האירוע מושא האישום השני (כחודשיים), טרם החל בהליך שיקומי, ומכאן שמסוכנותו עומדת בעינה. משכך ביקשה להעמיד את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי תחתון של המתחם, בצד מאסר על תנאי, פיצויים וקנס כספי.

בטרם נשמעו טענות הצדדים העידה ההגנה עדי אופי: אמו של הנאשם סיפרה בהתרגשות על המשפחה המלוכדת שהיוו עד כה, על משבר הגירושין בין הנאשם והמתלוננת, אותו צריכים לצלוח כל בני המשפחה, על הנאשם עצמו - בן יחיד שנולד לאחר טיפולים מורכבים, ועל התחייבותה לעשות כל שנדרש כדי להשיב את הנאשם והמשפחה כולה למסלול חיובי ומתפקד. בת משפחה נוספת, עו"ס בתפקידה, ביקשה לסייע לנאשם בהליך טיפולי.

ב"כ הנאשם ביקש אף הוא לקבוע מתחם עונש יחיד, עמד על חשיבותם של הילדים לאביהם הנאשם, על כך שבשני האירועים מטרת המפגש לא הייתה המתלוננת, אלא הילדים. באירוע הראשון, הנאשם הוא זה שהזמין את פורץ המנעולים ושילם תמורת עבודתו. התקיפה בה הורשע הנאשם באירוע זה - צביטה דרך הבגד שלא הותירה סימן ולא

גרמה לנזק, עבירה ברף נמוך ביותר. האיומים נאמרו בשעה שהנאשם היה נתון בסערת רגשות. אין מדובר במי שמתבטא בשגרה בשפה מאיימת ומשתלחת. באירוע השני, הנאשם הגיע למקום כדי לראות את בנו, ופנה למתלוננת אך כדי לבקש את סליחתה בגין מעשיו יומיים קודם לכן, והדבר קיבל ביטוי בכתב האישום. הנאשם הוא שנדקר על ידי *** - אחיה של המתלוננת, נותר פצוע ומדמם (הוגש תיעוד רפואי ענ/1 - פצע בשכם שמאל בגודל 4 סמ"ר שנסגר בסיכות). לטענתו, חתך את צמיגי מכוניתו של הדוקר ולקח את מפתחות מכוניתו, על מנת למנוע ממנו לברוח מהמקום. מכאן, ביקש לקבוע כי גם העבירות מושא האישום השני הן ברף נמוך מאוד. הוא הודיע על הסכמתו לפצות את *** בסך 850 ₪ בגין הנזק לצמיגים - כגובה הקבלה שהוצגה בתיק החקירה.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות, נתון במעצר כחודשיים, קשה לו מאוד. הגיע למקום כשהוא פצוע, איננו אוכל, סובל משלשולים והקאות, לא זכה לדבריו לטיפול רפואי הולם, ומאז מעצרו השיל כ- 17 ק"ג ממשקלו. הוא נמנע מקשר עם המתלוננת, וכפועל יוצא מכך לא היה עד כה בקשר עם ילדיו. ב"כ הנאשם הציג פסיקה, עתר למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם שייקבע, וביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

הנאשם שב והודה במעשיו, ביקש להתנצל בפני המתלוננת, סיפר כי קשה לו מאוד בין כותלי בית הסוהר, כי הוא מעונין להשלים את הליך הגירושין באופן מכובד, להשתקם בשיחות טיפוליות בסיוע קרובת משפחתו. הוא הבטיח להימנע מביצוע עבירות כלשהן בעתיד וביקש את רחמיו של בית המשפט.

דין

מדיניות הענישה - עבירות אלימות במשפחה

3. מטבע הדברים, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה, מלמדת על קשת ענישה רחבה, החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל, וזאת בראש ובראשונה בהתאם לנסיבות המקרה ולחומרתו. להלן מקבץ רלוונטי בעבירות אלימות בין בני זוג:

רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019). המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דובר באירוע יחיד, במבקש נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו- 382(ב)(1) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה

היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.20, טרם פורסם). נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל- 14 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפת בת זוגו. הוא סטר על פניה, וכשהתרחקה ממנו - תפס בידה ומשכה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשכה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל והתחשב בגזירת העונש בעברו הפלילי של הנאשם (מעולם לא ריצה עונש מאסר) ובהמלצה שלילית של שירות המבחן.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 פלוני נ' מדינת ישראל פרקליטות ירושלים (9.8.16). נדחה ערעורו של מערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירת איומים. על רקע ויכוח בין המערער לרעייתו הדף אותה המערער בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. הוא נדון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.15). המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים בעבירה של תקיפת בת זוג ובאישום הראשון הורשע גם בעבירת איומים. דו"ר בבן 64 נעדר הרשעות קודמות שהיה גרוש מהמתלוננת בעת האירועים מושא כתב האישום, ולאחריהם נישא לה מחדש. שירות המבחן המליץ על שירות לתועלת הציבור ונמנע מהמלצה טיפולית. בית המשפט קיבל את הערעור באופן חלקי, קבע מתחם ענישה בין מאסר בפועל לתקופה קצרה שניתן לרצותה בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות קוצרה תקופת המאסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים (חלף חמישה חודשים). כן קוצרה תקופת המאסר המותנה.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 25020-02-13 שמואל לוי נ' מדינת ישראל (5.5.13). המערער הורשע בכך שהיכה את בת זוגו באגרופו בידה וגרם לה לסימן כחול. דו"ר באירוע יחיד, במערער נעדר הרשעות קודמות שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה על רקע הליך טיפולי ומתוך חשש לפגיעה בעיסוקו של המערער. בית משפט השלום בפתח תקווה (ת"פ 23775-01-10), כבוד השופטת (כתוארה אז) ע' רון, הרשיע את המערער וגזר את דינו לחודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. הערעור נדחה.

ת"פ (שלום ראש"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.01.2020). הנאשם (נעדר הרשעות קודמות) הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית בכך שסטר על לחיה של המתלוננת, היכה אותה במכות על ראשה ותפסה בשערה ובצווארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר, הגיע הנאשם לביתו (שם שהתה המתלוננת) וסירב לעזוב את המקום. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

עיינתי בפסקי הדין שהגישו הצדדים. אין בהם כדי לשנות מקו הענישה שנסקר לעיל.

קביעת המתחם

4. מערכת אכיפת החוק כולה, ובתוכה בתי המשפט, אסרו מלחמת חורמה על תופעת האלימות בכלל, ואלימות כלפי נשים וכלפי קטינים בפרט. כפי שנקבע פעם אחר פעם, עבירות אלימות המבוצעות ע"י גברים כלפי בנות זוגם הן בגדר התרחשות בזוויה אותה יש להכרית, תוך הבעת יחס של סלידה וגינוי כלפי נאשמים המתעמרים בבני משפחתם. ראו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.19).

בצד זאת, ברי כי כל מקרה נשקל לגופו, על הנסיבות המיוחדות אותו. אין מחלוקת בין הצדדים על כך שהאירועים קשורים וכרוכים ביניהם, באופן המצדיק קביעת מתחם יחיד. האיומים שהטיח הנאשם במתלוננת (אישום מס' 1) חמורים וקשים. הם החלו אמנם בשיחת טלפון, אך נמשכו כשהנאשם הגיע לביתה, הולם בחוזקה על הדלת וגרם לה לנזק, והכל תוך צעקות ואיומים לפגוע בה. נקל לשער את תחושת האימה שחשה וודאי המתלוננת לנוכח הסיטואציה. צודק ב"כ הנאשם כי התקיפה בה הורשע הנאשם - צביטה בבטנה של המתלוננת, לא גרמה לנזק פיזי, אך התעוזה לפעול כך בנוכחות שוטרים, מלמדת על מי שאיננו ירא את גורמי אכיפת החוק, ומכאן מתעצמת המסוכנות הנשקפת ממנו.

מנגד, מקובלות עליי טענות ההגנה לפיהן העבירות מושא האישום השני ניצבות ברף חומרה נמוך. כך, הנאשם הפר אמנם את צו ההרחקה כשפנה אל המתלוננת, אך עשה זאת בתחילה על מנת לבקש את התנצלותה, וממילא אין טענה כי הגיע למקום במטרה לפגוע. מעשיו בהמשך, דקירת גלגלי מכוניתו של *** והצעקות שהפנה כלפי המתלוננת, יש לראותם בפריזמה המתאימה, לאחר שהנאשם נדקר ונפצע כתוצאה ממעשיו של ***. אמנם, אין הצדקה לפגיעה בצמיגי הרכב, קל וחומר לבעיטות שהסבו נזק למכוניתה של המתלוננת, אך מקובלים עלי הסבריו של הנאשם לפיהם פעל בלהט הרגע, לאחר שנפצע, ומתוך מטרה למנוע את הימלטותו של *** מהמקום (כשמטעם זה תפס את מפתחות מכוניתו). במכלול השיקולים החלטתי להעמיד את מתחם העונש בגין שני האישומים יחדיו, בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם

5. הנאשם בן כ- 29.5, נעדר הרשעות קודמות כלשהן. הודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן, קיבל אחריות על מעשיו, התנצל והיכה על חטא. הוא נתון במעצר כחודשיים, מאז האירוע מושא האישום השני, והחליט לסיים את ההליך מוקדם ככל הניתן, תוך שחסך מהמתלוננת ומעדים רבים נוספים את הצורך לעמוד על דוכן העדים. השפעת המעצר וההליך המשפטי ניכרים בנאשם, ודומני שיש בהם כדי להוות גורם מרתיע. התגייסות בני משפחתו של הנאשם כדי לסייע לו ולמשפחה כולה לצלוח את המשבר, ראויה להערכה.

מנגד, מעשיו של הנאשם - בעיקר באישום הראשון, אינם קלים. הוא קיבל על עצמו אחריות, אך ברי כי בשלב זה לא עבר הליך טיפולי כלשהו. תסקיר נפגעת העבירה מדבר בעד עצמו, וממחיש את תחושות הפחד של המתלוננת מפני המשך הדרך.

אחר כל אלה החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4.5 חודשי מאסר בפועל אשר יימנו מיום מעצרו - 6.5.21.
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.
- ד. פיצויים בסך 3,000 ש"ח אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 3). הפיצויים ישולמו ב- 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 10.8.21 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד.
- פיצויים בסך 850 ₪ אשר ישולמו ל*** (עד תביעה מס' 2). הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 10.11.21.
- הנאשם ייתן התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירת אלימות כלשהי, לרבות איומים. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן ירצה 5 ימי מאסר. ההתחייבות תיכנס לתוקף במועד שחרורו של הנאשם ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשפ"א, 06 יולי 2021, במעמד הצדדים.